

113. møde.

Torsdag den 2. juni kl. 10.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om overformynderiet.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 79) findes i tidenden sp. 5849).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de 3 følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Tredje behandling af forslag til lov om anbringelse af umyndiges midler m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 80) findes i tidenden sp. 5849).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i arveloven.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 81) findes i tidenden sp. 5849).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i myndighedsloven.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 82) findes i tidenden sp. 5849).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene sættes til forhandling.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Under anden behandling af disse lovforslag fremsatte jeg en udtalelse om, at det ville forøge de administrative besværligheder, hvis man foretog en ligestilling mellem de båndlagte midler og de umyndiges midler med hensyn til renteberegningen. Det er ikke rigtigt, og derfor vil jeg gerne berigtige

denne udtalelse. En forhøjelse af kontantrenten for de båndlagte midler i lighed med den, der agtes foretaget for de umyndiges midler, vil ikke medføre administrative vanskeligheder for overformynderiet; den vil derimod forøge renteudgiften i overgangsperioden med 2-3 mill. kr. i alt.

Anderledes ville det være, om man bestemte, at der skulle gives samme adgang til køb af særskilt bestyrede værdipapirer for de båndlagte kontante midler som den, der tænkes indført for de umyndiges midler; det vil sige, at der skulle være fri adgang til sådanne køb, blot efter udløbet af en vis kortere opsigelsesfrist, formentlig 6 måneder. En sådan købeadgang for de båndlagte kontante midler i overgangsperioden ville ikke blot medføre en forringelse af overformynderiets økonomiske stilling, men ville betyde en sådan arbejdsforøgelse for overformynderiet, at overførslen af de båndlagte midler til private pengeinstitutter ville blive forsinket meget betydeligt.

Johan Asmussen: Jeg takker for ministerens meddelelse og berigtigelse af det forhold, som hr. Langkilde og jeg ved andenbehandlingen fremdrog om forrentningen af båndlagte kapitaler. Jeg forstod dengang ikke rigtig ministerens bemærkninger, men er glad for, at det nu er opklaret, hvordan det forholder sig.

Der er for mig ikke nogen tvivl om, at hvis man vil tilvejebringe ligelighed og en retfærdig ordning over for ejerne af de båndlagte midler, må man foretage et eller andet allerede nu, inden de bliver udleveret. Efter ministerens oplysninger i dag er det muligt, at det rigtige vil være — det var for så vidt også det, jeg havde tænkt mig tidligere — at sørge for, at de får den samme rente, altså normal indlånsrente, som umyndiges midler skal have, og at de får det straks fra lovens ikrafttræden. Jeg forstår, det kan lade sig gøre, og jeg mener, at det bør gøres; derved ville man endnu kunne rette en smule op på den forsømmelse, det efter min mening har været, at man ikke allerede for længst har fået ændret forholdene, så de, der har haft deres kapital båndlagt, og som oven i købet har måttet finde sig i at få indtægten, måske deres eneste, beskåret til langt under bankrenten og derved i særlig grad er blevet